

A'
TSÁSZÁRI és KIRÁLYI FELSÉG'
 ENGEDELMÉVEL.

Kelt *Bétsben*, Böjt-elő Havának
 (Februáriusnak) 8-dik napján, 1793-dik
 Elztendőben.

B é t s.

A' napokban, következő Irást bortsá-
 tott ő Felsége, a' Fő Direktoriális Minis-
 terhez: „Kedves Gróf *Kollóvráth!* Bár mint
 jól essék is a' Státus' mostani körülállá-
 saihoz képest az a' segítség, a' mellyel
 vagynak olly sok érdemes Tagjai a' Státus-
 nak: még is sokkal jobban esik nékem,
 midőn meg-gondolom, hogy ezen önként-
 való áldozatokra indító fő ok, az én Alatt-
 valóimnak erántam viseltető izemélyes Ize-
 retetek. Ezen Szeretet, az én dítsekedésem

M

eggy

— egy oly boldogság, mellynek birására egész életemben fogok törekedni, és a mellyben oly kiváltképpen való meg-elégedésemet 's gyönyörüségemet találok, hogy a' leg-nagyobb adományokat se betsülném semmire; hanemha ezen kútfőből származnának; hanemha egész szabadsággal adatnának. *Béts* Városa' Magistrátusa (könnyen el-hízem) a' felettébb-való buzgóságból tselekedte azt, hogy én közöttem, 's az én Alattvalóim között magától Közbenjáróvá lett, a' mennyiben maga eleibe hivatta a' Házi-Gazdákat, 's arra akarta őket beszélni, hogy zsellérjeikkel (lakóikkal) együtt, ők is adjanak valamit a' had folytatásra, és még az időt is meg-határozta: mikorra? Nem akarok néki, ezen tselekedetéért semmi szemre-hányást tenni; de meg nem szenvedhetem, 's nem is akarom meg-szenvedni, hogy valaki, a' maga ereje felett való adásra beszéllődjön. Nem engedhetem-meg, hogy a' kényszerítésnek csak legkisebb neme is elő-vétessen e' dologban; mellynél fogva meg-fosztatnék én azon belső gyönyörüségtől, melly származik bennem, az én Alattvalóimtól való szeretetésnek érzéséből; valamint meg-fosztatnának az én Alattvalóim is, a' Közjónak, tökéletes szabadsággal való előmozdítása' örömétől. Adja értésére tehát a' Gróf, a' Magistrátusnak, hogy el-kezdett Közbenjáróságát szakassza egészzen félbe, és hagyja azt magára kire kire: ha elégségesnek talállya-é magát, hogy valami adjon. Mint-hogy én magam, a' kényszerítésnek még csak leg-

leg-kissebb árnyékát is el akarom távoztatni egyáltalában ezen adományoktól: tehát tselekedje a' Magisztrátus is, hogy ha talám az ő ösztönözésére adott volna valaki már valamit, vagy még ezentúl fogna adni: mutassa vissza az Adónak saját adomány-nyát olly jelentés mellett, hogy szabadságában fog állani, vagy vissza venni 's megtartani a' mit adott; vagy pedig nekem személlýessen adni kezembe."

A' melly ezüst poharat az Ön - mives Legények ajánlottak - bé ő Felségének hadi segítségül, nem küldötte érzékeny szívé Fejedelmünk a' pénzverő - házba; hanem bé - tétette saját kintses Kamarájába, azon szerezetnek örök emlékezetéül, mellyel hív Alattvalói viseltetnek ő Felségéhez; és hogy a' Státusnak kisebb tehetségű Tagjai is fel - serkentessenek ez által, a' magok leg - drágább portékáiknak a' Közjóért való fel - áldozására.

A' múltt Vasárnapi Isteni - tisztelet után mutattatott - bé, de minden közönséges pompa nélkül, Tsászárné ő Felségének, és a' Fő Hertzeg - Asszonyoknak, Gróf *Rasumovszky* Orosz Követ' Hitvese.

A' Ts. Kir. Játék - néző Hely' Fő Kormány - székénél Tanátsosi hivatalt viseltt *Gothárdi Ferentz* Ur meg - nyerte ő Felségétől, hogy egészségének helyre - állítása végett nyugalomra tétetett; de úgy, hogy előbbeni egész fizetése meg - hagyatott, és *Alsó - Auszriai* Kormányzéki Tanátsos (*N. Oest. Regierungsrath*) titulussal is meg - tiszteltetett.

Magyar Ország.

Pozsonyból, Febr. 2-dikán.

„A' Nagyszombati Nemes Káptalannak egy fundamentomos Törvényre az, hogy csak olyanokat vegyen kebelébe, a' kik jól tudnak magyarul. — Meg kell vallani, hogy ezen T. T. Társaságnak érdemes Tagjai, különös indulattal is viseltetnek a' Magyar Nyelvnek virágoztatásában, Primás ö Eminentziájának ditső példája szerént. Ezen Fő Paphoz hasonló Lélektől vezéltetik nevezetessen a' Generális Vikáriussa is, Főtisztel. *Vilth* Kánonok Ur, a' ki hat ezer forintját áldozta-fel közelébb egy Magyar Plébániának *Csefztvén* való fel-állítására, melly helység Filiája vala eddig *Fűses-Gyarmatnak*. Tetézik ezen előkelő derék Egyházi Személlynek nemzeti buzgóságát, más példás tulajdonságok is, minéműek: szélessen ki-terjedett tudománya; Isten eránt való kegyessége; szükölködő Embertársaihoz viseltető könyörületessége; 's minden tselekedeteiből ki-teszö böltessége, és egyenes szivűsége.“

Pozsonyból, Febr. 5-dikén.

„A' Kereskedés' dolgában munkálódott Országos Deputátzió végzett Januárius' végével *Pesten*; az Egyházi, és Tudományi tárgyak körül foglalatoskodó is készen lesz a' napokban; hanem az Urbariális még ebben a' hónapban is nehezen végez; a' törvényes dolgokhoz látó pedig tovább is egygyütt fog

fog maradni. — — — A' Duna' jége, sok hézagot mutatván imitt amott, igen közelget nállunk a' meg-indúláshoz; a' minap egy mosó Asszonyt, puttonostól együtt jó darabra el-vitt; de mások' segítsége által szerentséssen meg-szabadúlt. Gyalog Emberek még most is járnak rajta, de a' viz le felé már harmadik útjokat is el-rontotta.“

Baranya-Vármegyéből, Jan. 25-dikén.

„Farsang lévén az idő, mellyben mind a' tántznak, mind a' házasodásnak nagy divatja szokott lenni: kivántam két rendbéli itt esett történeteket ki-hírdettetni a' *Magyar Hirmondóban*, mellyekből szép tanúságok telnek az említett két tárgyakra nézve. Eggyik történet ez: — —
Egy 18 esztendős derék Leányzó úgy megkedvellette a' Magyar lovas Vitézekkel való tántzolást, hogy örömeben egésszen megfelejtkezett magáról; 's mind addig nem szünt-meg az ugrálástól: míg nem megszakadván eggy ere, el-száradt élte' virága a' közelébb múltt Decembernek 14-dikén. —
A' másik történet ez: A' *Pétsvárad* Uradalomnak *Pereked* nevü helységében, már második esztendős házas volt eggy iffjú jámbor Ember. Minden módon kívánt ez szegény, kedvében járnai a' maga dér-dúr Feliségének; de semminémü maga-alkalmazatásaival se nyerhette-meg annak szívét, sőt végre halálos ellensége vált belölle. —
Történt t. i., hogy a' múltt ősszel ki-megy
egy

egy reggel kapálni ezen szerentsétlen Férj, a' maga szöllejébe. A' Felesége, otthonn ételt készített, mellyel dél tájban meg-indúl a' szöllő felé. Hogy oda érkezett: enni hívja az Urát. Ez, jó ízűn evett, és mint-hogy fáradtt vólt, egy kis déli álmod is akart aludni ebéd után; de bezzeg meg-esett néki nyomorútnak. Mert mihelyt el-szunnyadt: fel kelt leg-ottan az Asszony; elő vett egy nagy kést, mellyet magával vitt vólt, 's lassú lépésekkel alvó Férjéhez közelgetvén, úgy döfte ennek oldalába a' kést, hogy tsak a' nyele látszott-ki: azzal szaladásra vette a' dolgot. A' fel-rezzent Ember kiáltozni kezdett; a' minthogy érkeztek is hozzá mindjárt némelly szomszédjai, kik ki-húzták a' kést testéből. — A' gonosztévő is mindjárt el-fogatott, meg-kötötetett, és sebes Férjével együtt Péts-váradra vitetett, a' hol ez, a' Seborvoshoz; ő pedig a' tömlöztbe vitetett. “

Hadi Környüállások.

A' *Jülich* Hertzegségnek *Steinstrassen* nevü helységéből; Jan. 9-dikén: „A' tegnap meg-irtt győzedelmet, más kissebb, de szintén olly szerentsés váltotta-fel. — Értésére esvén *Dévy* Oberster Úrnak, hogy a' *Dalemi* Klastromban egy Frantzia Tiszt tartózkodik, 24 Dragonyossal, 's különb-különbféle eleségnek öszve-szerzésében foglalatoskodik: meg-parantsolta *Uz* — *Blanckenstein* Huszár Májor — Úrnak, hogy az említett Frantzia Tisztet fogassa-el. A' Májor Úr el-küldötte tehát *Görgey* Kapitány Urat,

Urat, 20 Blankenstein Huszárokkal; ki is olly böltsen tette minden rendeléseit, hogy az Ellenséget a' Klafstromban lepte; egyet közzüle le-vagdaltatott; a' Tisztet pedig, 8 Emberrel, 's 25 lóval együtt el-fogta. 15-en ki-lopódtak a' hátulsó ajtón, 's el-szaladtak. — A' miéink semmi kárt nem vallottak.“

Jan. 20-dikán, a' Frantziák próbáltak Szerentsét Népünk ellen, a' *Jülich* Hertzegségben. Fogta magát t. i. 200 lovas, és 300 gyalog Frantziáság, 's éjjél-utáni két órakor fel-kerekedett *Geyen* mellől *Schlagstein* felé, a' hol 17 köz Emberünk vólt, *Milákovits* Vezetőjökkel együtt. Ezen maroknyi Nép, 3 egész fertály óráig tartóztatta az Ellenséget a' *Roër-vize*' túlsó részén; hanem végtére kénytelenítettett tsak ugyan magát hátra vonni *Drove* nevezetű helységbe, a' hol *Mallinavits* Fő-Hadnagyunk feküdt, 87 Emberrel, ki is egyesítvén magát *Milákovits*sal, nekik ment a' Frantziáknak; ötöt közzülök a' más világra küldött, hatot sebbe ejtett, hármat el-fogott; a' többeket pedig nem tsak a' *Roër-vizén* hajtotta-által, hanem az ezen túl fekvő *Maubach* nevű Faluból is el-verte, a' hová visszátérvén a' kergetésből, meg-állapodott ottan, 's várta, ha talán mutatni fogná még magát az Ellenség. De mivel haszontalan várakozott darab ideig: oda hagyta *Maubachot*, 's vissza-tért előbbeni tanyájára *Droveba*.

Tsász. Kir. Hadi-Tármester Hertzeg *Hohenlohe*, következő tudósítást botosított

tott Január. 27-dikén *Bétsbo*, *Trier* Városából, a' hol vagyon t. i. a' fő kvártélyla:

„*Eszterházy* Magyar Lovas Fő Strásamester *Stephais* Ur el-küldetvén, eggy Osztály Lovassággal és Gyalogsággal *Thom* felé, menttében öszve kapott némelly *Frantzia* Dragonyosokkal, kik a' mi kvártélylaink ellen vizsgálódtak, 's ötöt el-fogott belőlök. Hirekkel esvén ez, a' *Stablo*, és *Ma'medybéli* *Frantzia* Katonáknak, eggyüvé állottak mintegy 600-an Jan. 25-dikén, 's felkerekedtek két tsapatokban *Neundorf* felé, olly izéllal, hogy ott meg-lepjék Fő Strásamester *Stephais* Urat, 's vislza adják néki a' költsönt. De ezen Vitéz Hazánkfia nem várta helyébe az Ellenséget, hanem kiment annak eleibe bátor magyar szívvvel, 's közzüle tsak hamar egy Tisztet, és 12 Dragonyosokat öszve daraboltatott; három Dragonyost pedig, úgy nem különben 35 köz Gyalogokat, egy Fő, és eggy Al Hadnaggal, 's két Strásamesterrel eggyütt el-fogatott. A' több *Frantzi*aság úgy széllyel szaladt, mint a' tsirke-sereg a' héjja előtt. Részünkről 1 Ember, és 3 ló esett-el; sebet 3 Vitéz kapott, és két ló.“

Azon *Frantzia* hajós Sereg, mellyet a' közép-tengeren két izben szórának széllyel a' ízelek, ismét öszve-állott nagy részént, még a' múltt esztendőnek vége tájján, úgy hogy Dec. 31-dikétől fogva, 40 *Frantzia* fegyveres hajónál több áll *Szárdirnia* Szigetének fő Városa *Cagliari* előtt; 's birtokában vagyon *S. Pietro*, és *della Magdalena* kis

kis Szigeteknek is, mellyeket oda hagyott a' Szárdinisi Őrizet. — Jan. 23-dika' estvéjén az a' Fran. hajó is Szárdinia felé vette útját, melly a' Livornói ki-kötő helybe állott vala bé, hogy a' tengeri háború által okozott romlásaiból ki-épülhessen. El-indulása előtt, sok puska - port vásárlott Livornóban.

Január. 16-dikán költt *Trieri* Levelekből azt olvassuk, hogy *Bournonville* Frantzia Vezér' Seregéből sok ezeren rendeltettek *Custine*' segítségére, mellyeknek egy része el is érkezett vólt már akkor *Saarbrück*' vidékére.

A' *Práisz* (*Preysz*) nevet viselő Tsász. Kir. gyalog Regiment, és a' *Karáczi* könnyű lovas Regimentjének egy Osztálya, Jan. 28-dika' éjtszakáján rész szerént *Regensburg* Városában, rész szerént az ezen Város körül fekvő szomszéd helységeekben háltak; más nap tovább folytatták útjokat.

O l a s z O r s z á g.

Januáriusnak 16-dikán, következő értelmű Jelentés tétetett közönségessé *Róma* Városában :

„Azon hajlandóságán, és szereteten a' *Római* Népnek, mellyet ez a' múltt napokban tett nyilvánvalóvá, belsőképpen megindúlt Pápa ő Szentsége; fájlalta mindazáltal azt, hogy nem rendes tselekedetekkel bizonyította-meg a' Nép maga indulatját, hanem olly rendeletlenségeknek el-követésére hagyta magát vétetni, mellyek nem tsak a' köztsendességet háborították - meg; hanem

gya-

gyalázatjára is szolgálnak egygy olyan Nemzetnek, melly ditsekedhetik, hogy mások felett vett tanúságot az ollyatén igazságokból, a' mellyek törvényé teszik: a' békeséges életet; a' mások' hibáinak megbotsátására való készséget, és a' felebaráti szeretetet. Már ő Szentsége, minden rendeléseket meg-tett előre, a' Státus' tsendességének, és az Alattvalók' bátorságoknak helyre-állítására, 's fenn-tartására. Parantsollya annakokáért minden Alattvalóknak, hogy azon rendeléseknek végre-hajtásában ők is elzközök legyenek; magokat minden lármától, tolakodástól, erőszaktól, és bán-tásoktól meg-ójják; 's esmerjék egyedülvaló kötelességeknek, a' Törvényeknek hív-teljesítését. "

Az említett rendelések közzül valók: 1.) Hogy az Egyházi Birodalomnak minden Tartományába parantsolatot küldött a' Sz. Pápa, 3 ezer új Katonáknak haladék nélkül való ki-állítások, 's Romába való küldések eránt. 2.) Keményen reájok parantsolt a' Zsidókra (kiket a' Nép, a' Frantziák' tzimborássainak tart), hogy tsupán az úgy nevezett Zsidó Városban lakozzanak; mihelyt estveledik, otthon tartózkodjanak; 's nappal se mutassák magokat semmi közönséges helyen különben, hanemha ott lejénd ruhájok' ujján az a' festett darab-mátéria, mellynek hordozására köteleztettek.

Basvillenek — a' Római Nép által meg-ölettetett Frantzia Konzulnak — világos parantsolatja vólt az eránt a' Frantzia
Mi-

Ministériumtól, hogy ha meg nem engedődik *Romában*, az új Frantzia Tzimernek fel-tétele: leg-ottan hírt adjon; a' minthogy az azt ellenző Válaszával ő Szentségének, mindjárt is Kurirt indított *Basville* Úr *Páris* felé Jan. 9 dikén.

Annál véletlenebb vólt a' *Nápolyi* Fr. Követ' — *Makau* — tselekedete, ki is a' Frantzia Tzimernek *Romában* való fel-tétele eránt, következendő Irást útasított Jan. 10-dikén a' Római Státus-Titoknokhoz, *Zelada* Kárdinálishoz:

„Én, tapasztaltattam Eminentziáddal, a' magam békességes gondolkozásomnak jeleit: sajnálom, hogy kényszerítetem változtatni értelmemet. A' Frantzia Közöns. Társaság' nevében, és a' következésekért való meg-felelés' terhét magamra vévén, parantsolom éa a' Frantzia Konzulnak, hogy 24 óra alatt fel tegye a' szabadság' tzimerét. Ha ezen parantsolat' végrehajtásának ellene meri szegezni magát valaki; és ha valamelly Frantzia meg-bántatik: előre mondom, hogy bosszút áll a' Frantzia Nemzet. Én, mindenkor meg-tartom a' szavamat; és azt a' bizodalmat, mellyel tiszteltetem Hazámtól, mindenkor annak javára, és betsületére fogom fordítani. Nintsen itt valamelly politika küldésről szó. Minekutánna *Segür* Polgár el nem fogadtatott, melly, elég gondolatlanúl esett: távol legyen, hogy említést tégyen többé azért a' Frantzia Közöns. Társaság. Mi, egy Uralkodótól se kívánnyuk, hogy esmerje-meg helyesnek a' mi újj igazgatásunkat:

kat: saját akaratunknak köszönnyük mi egyedül a' magunk' lételet; tsupán az igazság szab mi elönkbe törvényeket; (A' szók szépek: héj ha valóság is vólna benne!) és ha a' leffz *Róma* mi reánk nézve, a' minek kell néki lenni: tehát mi is jóvá tudjuk azt tenni, ha miben meg bántathatott *Róma'* Fejedelme a' meg-indúlt Nép által. Mi betsüllyük az Egyházi Jusokat, bár akármit mondjon is a' rágalmazás; és azok' pontjának semmi köze nintsen azzal a' kötelességgel, melly szzerént tartozik azt a' tzimert tenni-fel minden Frantzia Konzul, melly az ő Hazájának Kormány széke által fel-vételett.

Laflotte Májor, és *Basville* Urak szolgáltatták kézhez ezen Irást, kik is szóval még többet mondtak *Zelada* Kárdinálisnak. Ez, azt válaszolta nékiek, hogy tartozik közleni a' dolgot ő Szentségével. — Azonban mind a' meg-nevezett két Frantzia Tisztviselők, mind ezeknek Embereik, magok beszélték szerte - széllyel a' Kárdinális Státus-Titoknoknak által-adott Irás' foglatját, valamint az e' mellé ragasztott szóval való fenyegetést is. Ezeknek hallására nem tartóztathatta tovább magát a' Római Nép, a' Frantziákon való bosszúállástól.

Frantzia Ország.

Böven elő adják mindenféle Újságok, *XVI. Lajos'* halálának környülállásait. Meltán is: mert a' mint a' *Bétsi* Udvari Újság helyesen jegyzi-meg, inkább ditsösséges, mint gyalázatos halál az, az igazán itélt

Vi-

Világ' szemei előtt. Nem érték el koránt is izéllyokat ezen halál által a' Frantzia Országai uralkodó Faktzióinak (Felekezetnek) Fejei: mert valakiben tsak emberi érzékenység vagon borzad ezen halálnak olvasására; gyilkosoknak kiáltja ezért az említett főtelen Föket; Mártirnak ellenben *XVI. Lajost*: — a' maga jó szive' Mártirjának. — A' melly eröss és tsendes lelküséget olvasunk a' Kereztyén Vallás Mártirjairól: fel találjuk azt *XVI. Lajos* halálának Históriájában is. Meg vallotta azt maga az Igazságra ügyelő Minister Jan. 20-dikén a' N. Gy. előtt, hogy midön ő fel olvastatta *XVI. Lajos* előtt a' N. Gy. nek Jan. 15, 16, 17, 18, és 19-dik napjain hozott Végzéseit: állhatatos tsendességgel halgatta azokat mind végig a' Királly; mellyeknek végződésével, következendő foglatatú Irást nyújtott a' Miniszter' kezébe:

„Kivánok 3 napokat, mellyeken készítem magamat az Isten előtt való megjelenésre. Kivánom, hogy én azon személyekkel, mellyeket meg fogok nevezni a' Magisztrátusnak, magánosan beszéllhessek. Kivánom, hogy szabadítódjam fel a' Magisztrátusnak reám való vigyáztatása alól, melly néhány napoktól fogva minden megszűnés nélkül tart. Kivánom, hogy Familiámmal szabadon, és magánosan beszéllhessek. Kivánom, hogy a' Gyűlés vegyefel tanátskozása' tárgyául, az én Familiám' állapotját. Kivánom, hogy ez oda mehessen, a' hová való menetelét maga, jónak találádj. Ajánlom a' Nemzetnek azon személy-

méllyeket, a' kik hozzám hívek voltak, és a' kiknek nints egyebek, a' miből éllyenek, azon mérséklett penziónál, mellyet én adtam nékik; valamint azon magános személlyeket is, kik személlyemért, a' magok egész vagyonjokat fel-áldozták. *Jobert Ed. Úr*, vagy *Fermont Úr* azok a' személlyek, kiket magamhoz kívánok. *Lajos.*“

Kivánsága szerént, harmad-fél óráig beszéllgetett a' Király, Jan. 20 dikán a' maga Familiájával. Estve vatsorált; és egész éjtszaka tsendessen aludt; reggeli 6 óraker egyfzerre fel-ébredt, ki-ugrott az ágyából, 's maga fel-öltözött. — Setét barna színű kabát, fejer lájblí, ég-szin nadrág, fejer harisnya vólt az öltözete. — Kilentzedfél óraker fel-ült egy zöld hintóba, a' Gyóntató Papjával, és egy Katona Tiszttel egygyütt; a' menetel közben nem szóllott semmit, hanem gondolkodott, de tsüggedés nélkül, és ottan ottan buzgóan imádkozott. — Tíz óra után egy fertálllyal ért az úgy nevezett *Revolutzió'* (ez előtt *XV. Lajos'*) piattzára, a' hol már készen állott a' gyáfzos alkotvány. Nehány minuták' múlva ki-szállott a' Mártir Király a' hintóból, fel-ment bátran az alkotványra, 's körül nézvén tsendesen a' sokaságot, így szóllott nagy fel-szóval: „Frantzák! én ártatlanúl halok-meg. Ezen végző-helyről, abban a' szempillantásban, mellyben kész vagyok meg-jelenni az Isten előtt, mondom néktek ezt az igazságot; mindazáltal én meg-engedek az én ellenségeimnek, és kívánom, hogy Frantzia Ország“ — — Ekkor el-fojtották a' Király' szavát, vala-

valamint a' kegyelem - kiáltóknak is szavokat a' dobok' lármái. Nem tölt belé nyöltz *minutum secundum*, hogy a' *Gvillotine*' vasa le-botsáttatott, a' midőn a' Király' gyilkosai által ki-bérlett gyülelészség kurjongatni kezdett: *Éllyen a' Nemzet! Éllyen a' Közöns. Társaság!* Azután a' KoronásMártirnak hóltt teste el-vitetett a' *Magdaléna*' Templomához (mellynek kerületében van a' Revoluzió-piattza), 's ott 12 lábnyi mélységű, és hat lábnyi hosszaságú sírba el-temettetett. — Országlásának 18-dik, életének pedig 39 dik esztendejében múlt-ki *XVI. Lajos e'* világból, a' ki mindenkor úgy uralkodott, mint nagy és nemes szivű, 's minden bünt utáló Fejedelem.

A' N. Gy. nek *Pelletier* nevű Tagja, egy Vendég-fogadóban ebédlett Jan. 20-dikán. Végezvén ebédjét, a' mint ki jött volna a' Fogadóból hozzája közelít Páris nevezetű hajdani Királyi Testörzö, 's azt kérdi tőle: *Pelletier St. Fargeau* nak hívják Kegyelmedet? — Igen is, felel *Pelletier*. Mitsoda voksot adott Kegyelmed *Lajosra*? kérdi továbbá Páris. — Hogy hallyon meg (monda *Pelletier*) 's azt tselekedtem e' részben a' mit a' Lelkem esmérete diktált: — Jól van, így szólla hozzája Páris, vedd el hát jutalmadat, 's elő rántván ruhája alól egy kardot, olly vágást tett *Pelletieren*, hogy ebből kevés idő múlva ki szakadt a' **Lélek.**

Van.

*

**

Vandernót, és Vancupen, Belgyiomnak előbbeni fel-lázasztása által, halálossan meg-sértették vala a' Tsász. Kir. Házat; ez még is nem állott rajtok bosszút távollétekben: a' Frantziákat ellenben, úgy nézték az említett két lárma-harangok, mint Barátjaikat, 's mit nyerének még is azoktól, és azoknak követőiktől? Azt, hogy képeik, úgy nem különben a' *Pinault* Affzonságé is — *Vandernót*' Agyasáé — közönségesen meg-égettettek azok által *Brüsszel*' piattzán, Jan. 13-dik napján.

J e l e n t é s.

Wienerisch - Neustadti (Német-Ujhelyi) özvegy Polgár, és Kováts-Mester *Diepoldt* János Mihály, 1780-dik esztendőben, Novemb. 21-dikén le-ment a' Dunán, Bétsből, Magyar Országra. Azólta semmit se tud felőlle az édes Anyja, *Joseph* *Diepoldtin*, ki is, hogy ki-menekedhessen ebbéli bizonytalanságából: 25 forintokat ígér általunk annak, a' ki, fenn-nevezett Fiáról valami bizonyost írna, akár egyenessen hozzá Wienerisch-Neustadtba; akár pedig tsak mi-hozzánk. — *Diepoldt* János Mihály most 39 esztendő, nagy termetű, erőss, izmos, fekete hajú, tellyes képű, tsendes természetű. Német polgár-módra szokta vólt magát viselni.

